

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Петрова Романа Івановича щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої статті 368 Кримінального кодексу України, частин першої, другої статті 172² Кодексу України про адміністративні правопорушення

м. К и ї в
27 травня 2013 року
№ 22-у/2013

Справа № 2-22/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого, доповідача,
Бринцева Василя Дмитровича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Петрова Р. І. щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої статті 368 Кримінального кодексу України (далі — КК України), частин першої, другої статті 172² Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі — Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Головіна А. С. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Петров Р. І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частин першої, другої статті 368 КК України, які встановлюють відповідальність за одержання службовою особою в будь-якому вигляді хабара за виконання чи невиконання в інтересах того, хто дає хабара, чи в інтересах третьої особи будь-якої дії з використанням наданої їй

влади чи службового становища та одержання хабара у значному розмірі; частин першої, другої статті 172² Кодексу, згідно з якими настає адміністративна відповідальність за порушення особою встановлених законом обмежень щодо використання службових повноважень та пов'язаних з цим можливостей з одержанням за це неправомірної вигоди у розмірі, що не перевищує п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або у зв'язку з прийняттям обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб та неправомірної вигоди у розмірі, що не перевищує ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Автор клопотання просить дати офіційне тлумачення зазначених положень в аспекті таких питань:

— за якими ознаками слід розмежовувати положення частин першої, другої статті 368 КК України та частин першої, другої статті 172² Кодексу;

— який розмір неправомірної винагороди (вигоди) за вказаними статтями має враховуватись для визначення кваліфікації дій службових осіб, які отримують таку матеріальну винагороду (вигоду).

На думку суб'єкта права на конституційне звернення, положення частин першої, другої статті 368 КК України та частин першої, другої статті 172² Кодексу не містять чітких ознак, за якими можливо було б їх розмежовувати та визначити правильно кваліфікацію дій службових осіб у разі одержання ними неправомірної винагороди (вигоди), що не перевищує ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що призводить до їх неоднозначного застосування судами України.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 24 квітня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Згідно з пунктом 2 частини першої статті 150 Конституції України до повноважень Конституційного Суду України належить офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

Положення частин першої, другої статті 368 КК України та частин першої, другої статті 172² Кодексу на час звернення автора клопотання до Конституційного Суду України були чинними. Однак 18 квітня 2013 року прийнято Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення національного законодавства у відповідність із стандартами Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією» № 221-VII (Голос України, 2013 р., 17 травня), згідно з яким статтю 368 КК України викладено в новій редакції, статтю 172² Кодексу виключено.

Оскільки юрисдикція Конституційного Суду України поширюється тільки на чинні нормативно-правові акти (абзац третій підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини Ухвали Конституційного Суду України від 14 липня 2011 року № 35-у/2011), то подальший розгляд конституційного звернення про офіційне тлумачення положень частин першої, другої статті 368 КК України, частин першої, другої статті 172² Кодексу не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 45, 49, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Петрова Романа Івановича щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої статті 368 Кримінального кодексу України, частин першої, другої статті 172² Кодексу України про адміністративні правопорушення згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ